

مرضیه جعفری برترین مربی آسیا:
تنها نبودم، کار تیمی بود

ظرفیت حضور در بین قدرت‌های آسیا را داریم

گزارش | دنیا حیدری

نخستین صحبت‌های مرضیه جعفری در بازگشت از بانکوک، روزنه امیدی برای فوتبال بانوان ایران بود. برترین مربی زن فوتبال آسیا در بازگشت به ایران به یک مورد انگیزشی و مهم اشاره کرد؛ اینکه می‌توانیم به یکی از قدرت‌های فوتبال آسیا تبدیل شویم. صحبت‌های او کاملاً قابل باور است. جعفری را نمی‌توان در زمره مسئولانی قرار داد که حرف‌هایش شعاری است یا وعده سرخرمن. او یکی از بهترین مربیان ایران و آسیاست، آن‌هم نه فقط یک سال. سرمربی تیم فوتبال ایران یکی از معدود چهره‌های تاریخ جایزه بهترین مربی زن سال آسیاست که توانسته در دو سال متوالی بر سکوی نخست مربیگری فوتبال زنان قاره تکیه بزند. افتخاری که ریشه در سال‌ها فعالیت، تیم‌سازی و قهرمانی‌های پی‌درپی او در فوتبال باشگاهی ایران دارد.

جعفری از جنس فوتبال است. زنی از جنس عمل در میدان، نه حرف زدن پشت تریبون. او خواستن، توانستن است را در عمل ثابت کرد و اینکه کار نیکو کردن از پر کردن است. کسب عنوان قهرمانی با بم کرمان در فوتبال بانوان و رسیدن به نیمکت تیم ملی فوتبال ایران و کسب دوباره عنوان بهترین مربی زن قاره از جمله مواردی است که باعث باورپذیر بودن حرف‌های او می‌شود، خصوصاً که تأکید می‌کند برای تبدیل شدن به یکی از قدرت‌های فوتبال آسیا باید حمایت شد و همزمان از حواشی هم دوری کرد: «فوتبال بانوان با انگیزه و سرعت در مسیر رشد حرکت می‌کند و می‌خواهد به جایگاهی هم‌تراز با فوتبال آقایان برسد. بنابراین نباید اجازه بدهیم مسائل غیرحرفه‌ای و حاشیه‌ها مانع پیشرفت این رشته شود. در سال‌های اخیر در فوتبال آقایان شاهد حواشی مختلفی، از جمله اعتراض‌ها و بیانیه‌های متعدد هستیم، اما خوشبختانه چنین فضایی در فوتبال بانوان کمتر دیده می‌شود. در واقع یکی از موضوعاتی که می‌تواند به موفقیت فوتبال بانوان کمک کند، همین دوری از حاشیه‌هاست.»

برترین مربی فوتبال زنان آسیا باور دارد که فوتبال بانوان ایران ظرفیت تبدیل شدن به یکی از تیم‌های خوب آسیا را دارد: «فوتبال بانوان در کشور ما رشته‌ای نوپاست، اما این ظرفیت را داریم که به یکی از تیم‌های خوب آسیا تبدیل شویم. فوتبال آسیا از قدرت‌های بزرگ فوتبال جهان به‌شمار می‌رود و برای رقابت با تیم‌های برتر این قاره باید به فوتبال بانوان بها بدهیم، از رویارویی با تیم‌های قدرتمند نترسیم و فرصت بازی با آنها را فراهم کنیم.»

جعفری اما تأکید می‌کند که توسعه فوتبال بانوان نیازمند برنامه‌ریزی و حمایت عملی است: «فوتبال بانوان برای پیشرفت به برگزاری بازی‌های برون‌مرزی، چه در سطح ملی و چه در سطح باشگاهی نیاز دارد. این مسابقات می‌تواند به افزایش تجربه بازیکنان و ارتقای سطح فنی فوتبال بانوان کمک کند. در کنار آن، باید در رده‌های پایه نیز به‌صورت جدی کار کنیم و زیرساخت‌های لازم برای پرورش استعدادها را فراهم آوریم. در رده بزرگسالان حضور تیم‌های بزرگی چون استقلال، پرسپولیس، سپاهان، گل‌گهر، ملوان و سایر باشگاه‌ها به پویایی و کیفیت لیگ کمک کرده و باعث شده است رقابت‌ها شرایط بهتری پیدا کند. مواردی که توجه به آنها می‌تواند تأثیر قابل توجهی در دستیابی به هدف داشته باشد.»

بی‌شک تکرار عنوان بهترین مربی زن آسیا، باعث شناخته شدن فوتبال بانوان ایران در سطح بین‌المللی می‌شود. موفقیتی که جعفری آن را نتیجه تلاش یک مجموعه می‌داند، نه یک فرد: «کسب این جایزه باعث خوشحالی من است، اما این موفقیت یک عنوان شخصی نیست. بازیکنانم و تمام افرادی که در این مسیر به من کمک کرده‌اند، سهم بسیار زیادی در به دست آمدن آن دارند و معتقدم این عنوان بیش از هر چیز حاصل تلاش و همراهی مجموعه‌ای است که در کنار یکدیگر برای رسیدن به موفقیت تلاش کردیم. موفقیتی که می‌تواند به شناخته شدن بیشتر فوتبال بانوان ایران در سطح بین‌المللی و فراهم شدن زمینه پیشرفت آن کمک کند، زیرا افرادی که در انتخاب نقش داشتند مدام در خصوص فوتبال بانوان ایران از من سؤال می‌کردند. برای آنها قابل توجه بود که این رشته با وجود نوپا بودن در کشور ما با چنین سرعتی رشد کرده و تأکید داشتند فوتبال بانوان ایران را زیر نظر دارند و روند پیشرفت آن برایشان اهمیت دارد.»

برای مرد سال فوتبال آسیا که هنوز بزرگ نشده است

به‌خاطر مردم هیچ کاری نکن!

حاشیه | فریدون حسن

مرد سال فوتبال آسیا نتوانست حتی چند روز دندان روی جگر بگذارد و وارد حاشیه نشود. همان حاشیه‌هایی که بابت آنها از مردم عذرخواهی هم کرد، اما ظاهراً بیرانوند درست زمانی که باید بابت تصاحب عنوان مرد سال فوتبال آسیا حداقل کمی در رفتار و گفتارش تجدیدنظر کند و سنجیده‌تر حرف بزند، باز به همان مسیر مورد علاقه‌اش برگشته و دنبال حاشیه‌سازی برای دیده شدن است.

همه ما از دریافت جایزه برترین فوتبالیست آسیا به‌عنوان یک ایرانی خوشحال شدیم. حتی تمامی حواشی گذشته را هم فراموش کردیم و به حمایت تمام‌قد از دروازه‌بان تیم ملی پرداختیم، اما ظاهراً یکی باید به بیرانوند بگوید «بزرگ شو». یکی باید به او بگوید حالا «مرد سال فوتبال آسیا» هستی، پس نیازی نیست سعی کنی بیشتر دیده شوی، در عوض باید یاد بگیری در قامت مرد سال فوتبال آسیا حرف بزنی، رفتار کنی و متواضع باشی.

اول و مهم‌تر از هر چیزی باید خدمت مرد سال فوتبال آسیا عرض کنیم که هزاران جوان برومند این آب و خاک لباس مقدس سربازی ایران را به تن کرده‌اند و خیلی از آنها هم با همین لباس فدای خاک و مردم ایران شده و شربت شهادت نوشیده‌اند، اما نه خودشان در زمان حیات مبارکشان و نه خانواده‌هایشان هیچ‌گاه بابت رفتن به خدمت سربازی سر مردم منت نگذاشتند. جناب بیرانوند روی صحبت‌مان با شماست که در بدو ورود به کشور گفته‌اید: «به‌خاطر مردم به سربازی رفتم و به‌خاطر مردم آن را به پایان می‌رسانم.»

جناب بیرانوند، از کدام خدمت حرف می‌زنید، از خدمتی که تمام مدتش سه یا چهار ماه است؟ از خدمتی که نه در مرز و نه در منطقه بد آب‌وهوا، بلکه در باشگاه فوتبال سپری می‌شود؟ بابت این خدمت داری سر مردم منت می‌گذاری؟ شما اصلاً لازم نیست به‌خاطر مردم بروی سربازی، چون ایران به اندازه کافی سرباز و جانفدا دارد که نیازی به خدمت شما و امثال شما ندارد. همان سربازان جان‌برکفی که هیچ منتی هم بابت انجام وظیفه و حتی تقدیم جانشان سر مردم نمی‌گذارند، حتی درصدی از مبلغ دریافتی شما را هم دریافت نمی‌کنند. حالا شما آمده‌ای و مدعی هستی به‌خاطر مردم به سربازی رفته‌ای و به‌خاطر آنها تمامش می‌کنی. خواهشاً به‌خاطر مردم سربازی نرو، اصلاً اگر خاطر مردم برایت عزیز است هیچ کاری نکن!

بیرانوند معتقد است در حقش ظلم شده و زمانی که باید کارش را انجام می‌دادند سهل‌انگاری کرده‌اند. حالا اینکه منظورش از این ظلم چیست بر همه پوشیده است، اما اگر منظور مرد سال آسیا معافیت با قانون سرباز قهرمان است که خب طبیعی است این قانون شامل حال او نمی‌شود، حتی همین الان هم بیرانوند نمی‌تواند از این قانون برای معافیت استفاده کند، چون هیچ جای این قانون نوشته نشده مرد سال فوتبال آسیا از خدمت سربازی معاف می‌شود. پس تا اینجای کار ظلمی در حق بیرانوند صورت نگرفته است.

بیرانوند مطابق قانون خدمت سربازی کسر خدمت دارد؛ هم متأهل است و هم صاحب فرزند که این مسئله هیچ ارتباطی با فوتبالیست بودن او ندارد و قانونی است که همه می‌توانند از آن استفاده کنند و کسی هم لازم نیست دنبال کارشان برود یا احیاناً سفارشی بکند. اما بیرانوند می‌گوید قربانی شده، قربانی فضای مجازی و حتی اگر امروز هم اعلام کنند معاف می‌شود قبول نمی‌کند و خدمت چند ماهه خود را به پایان می‌رساند! طبیعی است که او هر وقت برای انجام خدمت سربازی طی این چند ساله به سازمان نظام وظیفه مراجعه می‌کرد، می‌توانست از امتیاز کسر خدمت استفاده کند و نیازی به راه انداختن این همه سروصدا نداشت. او با همین سروصداها و فضای مجازی بی‌در و پیکر هوچی‌گری را شروع کرد، اما حالا مدعی است که قربانی فضای مجازی شده است.

در نهایت اینکه آقای بیرانوند لطفاً بزرگ شو. تو حالا مرد اول فوتبال آسیا هستی، حداقل به‌خاطر این عنوان هم که شده کمی بزرگ شو و بزرگی را بیاموز.

لیورپول گول قعرنشینی منچستر را نمی‌خورد

بازی بزرگ اولین محک پوچتینو

فوتبال اروپا | شیوا نوروزی

جدال بزرگ جزیره از راه رسید. آندونی ایرائولا و مائوریتسیو پوچتینو هر دو برای اولین بار به‌عنوان سرمربی شاهد تقابل لیورپول و منچستریونایتد هستند.

حساس‌ترین بازی هفته یازدهم، بزرگ‌ترین بازی لیگ برتر هم به حساب می‌آید. هرچند لیورپول و منچستر هیچ‌کدام شرایط ایده‌آلی ندارند، ولی رویارویی دو قطب بزرگ فوتبال باشگاهی جزیره مورد توجه همه دنیاست.

میزبانی در آنفیلد حساسیت بازی را بیشتر هم می‌کند. لیورپول فصلی پر فراز و نشیب را با سرمربی اسپانیایی پشت سر می‌گذارد. بعد از باخت به آرسنال و شکست شوکه‌کننده برابر فنرباغچه، لیورپول قبل از اینکه تعطیلات فیفادی شروع شود ۳ بر یک کریستال پالاس را شکست داد. با این حال رده چهارم جایگاه راضی‌کننده‌ای برای بندرنشینان نیست. عجیب اینکه بندرنشینان فصل گذشته هر دو بازی رفت و برگشت خود را به شیاطین واگذار کرده‌اند. رفع مصدومیت فان دایک، کاپیتان تیم بهترین خبر برای لیورپولی‌ها بود.

در سوی دیگر یونایتد با کادر فنی جدید خود پا به میدان می‌گذارد. سقوط به رده هجدهم جدول به صدور حکم اخراج مایکل کریک منجر شد و حال سرمربی آرژانتینی در اولین محک بزرگ خود در قامت سرمربی منچستر باید مقابل لیورپول قدعلم کند. با وضعیتی که شیاطین سرخ در آخرین بازی‌شان داشتند عبور از سد لیورپول بسیار دشوار به نظر می‌رسد. تیم هشت امتیازی که فقط یک پیروزی در کارنامه دارد تنها امیدش به پوچتینوست. سرمربی پیشین تیم ملی امریکا امیدوار است پس از ۱۳ سال بهترین جانشین سرالکس فرگوسن لقب بگیرد.

ایرائولا یکی از مربیانی است که تعطیلات فیفادی را یک فرصت برای تیمش می‌داند. سرمربی لیورپول به وضعیت مصدومان تیمش و همچنین شرایط منچستریونایتد اشاره کرد: «سوبوسلای شرایط بسیار خوبی دارد و به‌صورت عادی تمرین کرده است. او کاملاً آماده است. اگر همه چیز طبق برنامه پیش برود، فان دایک، خرافنبرخ و فریمپونگ هم می‌توانند بازی کنند. صادقانه بگویم، بازی بزرگ‌تری از جدال لیورپول و منچستر پیدا نمی‌کنید. افتخار می‌کنم که جزئی از این مسابقه هستم. باید اهمیت این بازی و تمام ویژگی‌های خاص آن را درک کنیم. آنها سرمربی جدیدی دارند و ما هم می‌خواهیم عملکردمان در بازی‌های خانگی را بهتر کنیم. بازیکنان یونایتد را به‌خوبی می‌شناسیم و از نقاط قوت و ضعف آنها خبر داریم. وقتی سرمربی جدیدی می‌آید، طبیعی است بازیکنان بخواهند خودشان را به او ثابت کنند. آنها اصلاً در حد تیم هجدهم جدول نیستند و کیفیت بسیار بالاتری دارند.»

برونو فرناندز کماکان کاپیتان منچستریونایتد می‌ماند. سرمربی جدید شیاطین قصدی برای تغییر کاپیتان ندارد. پوچتینو در اولین کنفرانس خبری خود امیدوارانه از پیشرفت منچستر گفت: «نیاز به پیشرفت داریم و این وظیفه ماست. کار ما این است که از همین بازی راهی برای ارائه نمایش خوب پیدا و گرفتن نتایجی خوب را شروع کنیم. منچستریونایتد باید در جایگاهی متفاوت با وضعیت فعلی‌اش باشد. هدف ما این است از همین ابتدا تأثیرگذار باشیم. فکر کردن به دیروز و گذشته هیچ کمکی نمی‌کند. با بازیکنان صحبت کرده‌ایم و مهم‌ترین چیز فکر کردن به قدم بعدی است. ما حمایت مدیران را داریم و قرار است سخت تلاش کنیم تا به بازیکنان برای ارائه بهترین عملکرد کمک کنیم. این اولویت اول ماست. برونو کاپیتان ما و بازیکن بسیار مهمی است، اما سایر بازیکنان هم باید حس کنند که مهره‌های مهمی هستند. گوش دادن به حرف‌های بازیکنان و شنیدن دیدگاه‌هایشان درباره مسائل داخل و خارج از زمین واقعاً مهم است.»

کمپانی برگشت، هری و اولیسه آسیب دیدند!

کین سردسته لشکر مصدومان

بدبیاری‌های باواریایی‌ها با مصدومیت شدید هری کین و میشل اولیسه تکمیل شد. توقف مقابل کلن و از دست دادن دو امتیاز مهم در آلیانس آرنا برای بایرن کافی نبود و آسیب‌دیدگی دو ستاره تیم، چالش‌های ویسنت کمپانی را بیشتر کرد.

هفته دهم بوندس‌لیگا با تساوی یک - یک بایرن‌مونیخ برابر کلن شروع شد. شاگردان کمپانی در حالی به این تساوی خانگی تن دادند که به سختی گل دقیقه ۱۲ حریف را جبران کردند و از شکست گریختند.

هر هفته بر تعداد بازیکنان مصدوم بایرن‌مونیخ اضافه می‌شود، حتی سرمربی تیم نیز مدت‌ها درگیر بیماری بود و نمی‌توانست روی نیمکت بنشیند. ویسنت کمپانی نزدیک به دو ماه از نیمکت دور بود و در جدال با کلن پس از هفته‌ها از کنار زمین تیم را هدایت کرد، ولی بازگشت او برای باواریایی‌ها خوش‌یمن نبود. برنده توپ طلای ۲۰۲۶ فقط توانست ۲۰ دقیقه برای بایرن بازی کند و با مصدومیت شدید زمین را ترک کرد. رباط مچ پای هری کین پاره شده و حداقل سه تا چهار ماه دور از میادین خواهد بود. کاپیتان بایرن در حالی مجبور است هفته‌ها نیمکت‌نشینی را تحمل کند که بهترین گلزن باواریایی‌هاست. مهاجم ۳۳ ساله در ۱۶ بازی این فصل ۱۰ گل زده و ۱۰ پاس گل هم در کارنامه‌اش ثبت کرده است.

میشل اولیسه هم در جدال با کلن مصدوم شد تا کلکسیون بایرن کامل شود. این هافبک فرانسوی دچار کوفتگی پا شد و یک تعویض اجباری دیگر روی دست کمپانی گذاشت. اولیسه در ۱۶ بازی ۱۲ گل زده و هفت پاس گل داشته و پر کردن جای خالی این وینگر بسیار سخت است. بایرن‌مونیخ چهارشنبه شب جدالی سخت در زمین لیل در پیش دارد و غیبت کین و اولیسه برنامه‌های کمپانی را دستخوش تغییرات خواهد کرد. سرمربی بلژیکی از تعداد بالای مصدومان تیمش کلافه شده است. ویسنت کمپانی که تازه حالش خوب شده در واکنش به مصدومیت کین و اولیسه گفت: «مشخص بود بازی ویژه‌ای است. به‌رغم مصدومیت‌های هری کین و مایکل اولیسه، هیچ بهانه‌ای در کار نیست. به نظرم نتیجه عادلانه بود و آنها شایستگی کسب این یک امتیاز را داشتند. در حال حاضر دغدغه‌های متفاوتی داریم. تنها کاری که می‌توانیم انجام دهیم، این است که بدون گلایه و شکایت بیش از حد، شرایط را بپذیریم و درک کنیم چه چیزی در انتظارمان است. باید تاب‌آوری بالایی از خود نشان دهیم و فارغ از اینکه حریف چه تیمی است، راهی پیدا کنیم تا از بازی بعدی دست‌کم نتیجه لازم را به دست آوریم. در حال حاضر با وضعیتی بسیار دشوار و چالش‌برانگیز روبه‌رو هستیم.»

کمپانی ابراز امیدواری کرد اولیسه خیلی زود به تمرینات بازگردد: «اینکه اولیسه با عصا زمین را ترک کرد، صرفاً یک اقدام احتیاطی بود. امیدوارم حال مایکل تا قبل بازی با لیل بهتر شود. بازیکنانی در ترکیب‌مان داریم که حالا باید جلو بیایند و بار تیم را به دوش بکشند. نیاز به ارائه عملکردهایی فوق‌العاده از جانب بازیکنانی داریم که شاید هنوز به داشتن چنین مسئولیتی در بایرن عادت نکرده‌اند. به هر حال، وضعیت ما همین است. سعی خواهیم کرد با هم این وضعیت را به شکلی مثبت تغییر دهیم. باید متحد بمانیم، حتی اگر اوضاع دشوار و ناخوشایند باشد. باید اطمینان حاصل کنیم که می‌توانیم امتیازات لازم را به دست بیاوریم. باید این را به چشم فرصتی برای استفاده از بازیکنانی در نظر بگیریم که شناخت خیلی خوبی از آنها نداریم. این می‌تواند در ادامه فصل به یک نقطه قوت تبدیل شود.»

واکنش تند شمسایی به تصمیم ای‌اف‌سی

حق شاگردانم را خوردند

بازتاب | شمیم رضوان

سرمربی تیم ملی فوتسال ایران واکنش تندی به تصمیم کنفدراسیون فوتبال آسیا داشت و گفت: از همین جا با صدای بلند می‌گویم که حق بازیکنان ما کامل خورده شد. فکر می‌کنم رفتند که جایزه‌ها را تقسیم کنند، چراکه مراسم در تایلند برگزار شد. عدالت کامل زیر سؤال رفت و کار ای‌اف‌سی برایم علامت سؤال شد.

عثمان موسی از تایلند در رقابت با سعید احمد عباسی و حسین طیبی از ایران به عنوان بهترین بازیکن سال فوتسال آسیا رسید. اتفاقی که تعجب اهالی ورزش و واکنش تند سرمربی تیم ملی فوتسال ایران را به دنبال داشت. وحید شمسایی که از نرسیدن عنوان بهترین بازیکن فوتسال آسیا به شاگردانش به شدت شاکی و عصبانی بود، صراحتاً گفت از همین جا با صدای بلند می‌گویم که حق بازیکنان ما کامل خورده شد: «احترام زیادی برای مرد سال آسیا از تایلند قائلم و او را بازیکن توانمندی می‌دانم، اما اتفاقی که رخ داد عدالت را زیر سؤال برد. چطور ممکن است بازیکنی که تیمش حتی به جمع چهار تیم برتر آسیا راه پیدا نکرده و دو بازی حساس نیمه‌نهایی و فینال را از دست داده به‌عنوان بهترین بازیکن سال آسیا انتخاب شود، اما احمد عباسی و حسین طیبی که در طول مسابقات عملکرد درخشانی داشتند، به عنوان بهترین بازیکن مسابقات دست یافته و تیم‌شان قهرمان شده، انتخاب نشوند؟! این موضوع برای من قابل هضم نیست. این اتفاق یک علامت سؤال بسیار بزرگ و بی‌پاسخ برای کنفدراسیون فوتبال آسیاست. من از همین جا با صدای بلند می‌گویم که حق بازیکنان ما کامل خورده شد.»

سرمربی تیم ملی فوتسال ایران بر این باور است که چون میزبانی مراسم بهترین‌های آسیا را تایلند برعهده داشت، عنوان بهترین بازیکن فوتسال آسیا به عثمان موسی رسید: «قابل پیش‌بینی بود و میزبانی تایلند در این انتخاب تأثیرگذار. رفته بودند برای تقسیم جوایز و اینجا زور تایلند چربید. این عین بی‌عدالتی است. هر سال ایران جایزه را با شایستگی و لیاقت کسب کرده و خیلی راحت این را از دور خارج کردند. زمانی شما حقی دارید و به آن دست پیدا می‌کنید، اما تایلند که اصلاً به جمع چهار تیم هم راه پیدا نکرد، به نظرم حقی نداشت. عدالت کامل زیر سؤال رفت و کار ای‌اف‌سی برایم علامت سؤال شد. ما وظیفه خود را انجام دادیم، اما کنفدراسیون فوتبال آسیا در این مسیر وظیفه خود را انجام نداد.»